

NIEUWSBRIEF Leven met natuurwezens *Lieke Schwaiger-Dijkstra en Roland Schwaiger*

De vogelwereld en haar geestelijke taak voor de aarde

Ontmoeting met een adelaar

In de late herfst een aantal jaren geleden liepen we op een bergkam in het nationale park Hohe Tauern. Op de berghellingen heerste een zonnige, stille najaarsstemming. Plotseling verscheen vanuit het niets de enorme gestalte van een adelaar. Hij vloog op ooghoogte op nog geen tien meter afstand door het dal naast mij en richtte een blik op mij. Die Blik was zo

overweldigend dat ik mijzelf even later beduusd weer terugvond, zittend op een pol met heide. Dat oog vol machtig wetende wijsheid zal ik nooit meer vergeten.

In onze vorige nieuwsbrief over de koe (nov. 2017) schreven we over de blik in haar ogen, die één en al zachtmoedige overgave aan haar leven op aarde uitstraalde. Bij de Adelaar is het de onbeschrijflijke, machtige en majestueuze wijsheid.

Rudolf Steiner zegt over deze twee dieren:

‘Waar het de mens niet mogelijk is geestelijke substantie de aarde in te laten stromen, daar volbrengen de herkauwers met als vertegenwoordigster de koe deze taak.’

‘Waar het de mens niet mogelijk is vergeestelijkte aarde-energie de geestelijke wereld binnen te brengen, wordt deze taak door de vogelwereld met als vertegenwoordiger de adelaar volbracht.’

Voor we over de vogelwereld vertellen, nu eerst over de levensenergie en ritmen die ons omhullen. Want ook al realiseren wij ons dat niet altijd in het dagelijks leven, Moeder Aarde leeft en ademt en alle wezens die op haar leven ademen met haar mee. Zo zijn er energieën die naar de aarde stromen en energieën die weer terugstromen de kosmos in. Dit ritme van in- en uitademing is niet alleen terug te vinden in onszelf en in de verschillende levensfasen waarin we verkeren, maar ook in het ritme van de jaargetijden en de ritmische ontwikkeling van mens en aarde door de tijd heen. Als we ons gezicht opheffen naar de zon, beschijnt zij ons niet alleen met warmte, maar ook met geestelijke krachten die vanuit haar hoge wezen op ons neerstromen. Deze zonnegeestkracht staat op haar beurt weer in verbinding met de sterren en de planeten. Ook zij zijn hoge, geestelijke wezens die hun geestelijke krachten naar de aarde laten stromen. De mens heeft in deze ritmen en energieën een belangrijke sleutelrol. Door ons bewust te worden van het geestelijke dat ons omringt, laten we Christusbewustzijn op aarde ontwakken.

In de kersttijd is er meer verbinding met de geest mogelijk

Als we straks het geboortefeest van Christus vieren, is de inademing van de aarde op haar innigste en diepste punt aangekomen. De natuur is verstild en bewegingsloos, maar diep in haar wezen bereiden de elementaire wezens haar vruchtdragende uitademing voor. Wij mensen keren ons ook naar binnen en bereiden ons voor, opdat het geestelijke kan binnenstromen. Midwinter is de tijd dat de verbinding met de geestelijke wereld meer open staat. En datgene wat hoog boven ons in de hemelen dan plaatsvindt, heeft grotere invloed op ons mensen. De mens is als het ware een kleine wereld binnen in een grote wereld en draagt bewust of onbewust alle wetmatigheden, alle geheimen van deze ontzaglijk grote, kosmische wereld in zich mee.

Rudolf Steiner zegt hierover:

‘Voor de energiestromen naar de aarde en naar de hemel zijn wij mensen sleutelfiguren, maar daar waar het de mens niet mogelijk is, zijn het de dieren en elementairen die dit werk volbrengen. Waarbij je de elementairen kunt beschouwen als grote bemiddelaars tussen hemel en aarde. Zo leggen mensen, dieren en elementaire wezens met elkaar een levende verbinding tussen hemel en aarde.’

Bij de koe als vertegenwoordigster van alle herkauwers, beschreven we hoe zij geestelijke energie door haar horens uit de kosmos ontvangt en door haar lichaam heen de aarde in laat stromen. In samenwerking met de elementairen van de aarde, `de gnomen`, verlevendigt zij de aarde met kosmische energie. Geestelijk gezien vertegenwoordigt de koe ons menselijk verteringssysteem en zij laat ons zien hoe alles wat goed verteerd wordt dankbaar in de aarde wordt opgenomen. Elk mens kent in zijn leven moeilijk verteerbare zaken waardoor het licht van de Christus nog niet de aarde in kan stromen omdat we bepaalde problemen nog moeten doorleven en verwerken. Daar waar het de mens nog niet mogelijk is, helpt de koe met haar grote verteringssysteem de aarde te bezielen.

De adelaar vertegenwoordigt geestelijk gezien ons menselijk hoofd. Zijn opdracht is om bij zijn sterven vergeestelijkte aarde-substantie de geestelijke wereld binnen te dragen. Wat de mens aan geestelijk denken in zijn leven heeft verworven, kan hij nog niet of nauwelijks meenemen naar de wereld die hij doorleeft tussen het sterven en de nieuwe geboorte. Alleen datgene wat in ons hart geestelijk doorleefd en doorvoeld is, kan mee naar de overkant. Het is aartsengel Michael die de mensen aanmaant om met het hart te leren denken in plaats van met het hoofd, zodat de mens steeds meer zelf vergeestelijkte aarde-energie mee kan nemen naar de geestelijke wereld. Dan ontstaat er een levende en vooral bewuste verbinding tussen de hemel en aarde. Waar de mens dit nog niet kan, vervullen de vogels deze taak. Bij hun sterven nemen zij ons geestelijke gedachtegoed mee de geestelijke wereld in. Dus in het kort gezegd; alles wat wij nog niet in ons hart gebracht hebben, brengen de vogels de hemel binnen.

Vogels en elfen horen bij elkaar

Vogels zijn oude aardedieren en wie houdt er nu niet van ze? Hun gezang en hun vleugelwieken maken de wereld om ons heen immers vrolijk en levendig. De meeste tijd brengen zij in de lucht door en werken daarom ook samen met de lucht-elementairen, de elfen en sylfen. En omdat wij meer wilden leren voelen en begrijpen van deze wereld zochten we op een mooie zomerdag bij een bron bij ons in de buurt de stilte op. Daar gebeurde er iets wonderbaarlijks. Deze bron, een plaats waar kristalhelder bergwater uit de beekbedding omhoog welt, omarmt ons dadelijk met haar zuiverende energie. Zittend op een steen bij het klaterende water, keren wij ons naar binnen om de lucht-elementairen, de elfen en sylfen, om inzicht te vragen over hun werk. We zitten daar een poosje stil en aandachtig te luisteren,

waarna we met elkaar spreken over de elfen en over het gevoel dat daarbij in ons omhoog komt. Plotseling verschijnt boven ons een zwerm dennenmeesjes die luid kwetterend op een overhangende tak neerstrijken. Zoveel dennenmeesjes bij elkaar hadden we nog nooit gezien. We worden innerlijk stil en door de vreugde die opborrelt, voelen we dat we met onze ingevingen over de elfen op de goede weg zijn. Wij voelden de liefde van de elfen voor de vogels en juist dat gevoel had ons allen bij elkaar gebracht. Stil luisteren we een tijd lang naar het vrolijke gekwetter.

Toen we begonnen te lezen over wat Rudolf Steiner vertelde over de vogels, gingen we onze gevoelens van liefde voor deze dieren beter en op een dieper niveau begrijpen.

Uit hun samenwerking ontstaan lichtvonken

De vogels brengen door hun vleugelslagen luchtstromen in beweging en die horen de elfen en sylfen als hemelse klanken. Want in de etherische wereld van waaruit de elementaire wezens werken, zijn luchtstromen die door vleugelslagen in beweging gezet worden, te horen als hemelse klanken. Wat de elfen daar herkennen is de muziek van de wereld waar ze thuis horen en waar ze uiteindelijk weer naar terug zullen keren. Dit is een van de oorzaken dat elfen altijd te vinden zijn bij de vogels. Je zou kunnen zeggen: `een elfje dat door een vogelloze lucht zou moeten rondzwerven, voelt zich alsof zij zichzelf heeft verloren`. De vogel is dan ook voor het elfje van grote betekenis. Net zo belangrijk als de beschermengel voor ons is.

Want in die hemelse klanken veroorzaakt door de vogel bevindt zich het hogere ik van het elfje. En zij heeft een groot verlangen om steeds zo dicht mogelijk bij dit hemelse van zichzelf in de buurt te blijven. Het is een waar liefdeslicht dat door de vogel en het grote verlangen van het elfje naar haar hogere zelf ontvonkt.

Het elfje kan door de vogel haar taak als ´draagster van kosmische liefde´ in het luchtruim vervullen. En het is met dit licht, dat het elfje samen met de vogel laat ontstaan, dat de planten gevoed en gevormd worden. Wij mensen kunnen dit liefdeslicht niet zien, maar als we ons hart openzetten en dieper schouwen in de vogelwereld, dan kun je deze liefdesenergieën wel leren aanvoelen.

Bij het sterven van de vogel begeleidt het elfje het dier terug naar zijn groepsziel.

Over vogelgezag en de sylfen

Als in het voorjaar de vogels zingen, gaan hun tonen als trillingen door de etherische wereld. De lucht-elementairen, de sylfen, dragen deze klanken naar de geestelijke wereld. Daar worden de trillingen gevuld met het goddelijk geestelijke en stromen weer uit naar de aarde, waar ze als levensenergie en scheppingskracht voor de dierenwereld nodig zijn. Het vreugdevolle zingen van de vogels is als het ware engelengezag, want het zingen wordt aangestuurd door de groepsziel-engel (de deva) van de vogel. Die reinheid maakt het mogelijk dat de sylfen deze klanktrillingen de geestelijke wereld in kunnen dragen. Want alleen wat puur en zuiver is, kan deze wereld binnengaan. De sylfen dragen niet alleen de zuivere vogelklanken door het luchtruim de hemel in, maar ook alles wat wij mensen aan goedheid en waarheid in woorden uitdrukken. Daarna stroomt dit weer terug naar de aarde, waar het levensenergie en scheppingskracht geeft aan alles wat leeft.

Tot slot

Voordat de winter invalt en de sneeuw de almweiden bedekt, bezoeken wij elk jaar een oude esdoorn. De faun van deze boom is wijs en geeft ons steeds een inzicht of boodschap mee voor de komende winterperiode. Dit keer horen wij: “*Sta stil bij de geest in alle dingen.*” Wij danken de faun en weten dat we pas na enige tijd de omvang van deze boodschap gaan begrijpen. We overwegen: ‘stilstaan bij de geest in alle

dingen’ betekent je bewust worden van het geestelijke in alles om je heen. Aartsengel Michaël, als tijdgeest en grote leider van de nieuwe tijd, zet ons aan om bewuster te leren waarnemen en te denken met het hart. Maar ja, hoe doe je dat dan als je al die in nood geraakte dieren ziet en ook weet van de natuurwezens die het moeilijk hebben? Weet dan dat elke keer als we al ploeterend met vallen en opstaan weer een klein beetje meer bewustzijn verwerven en kennis nemen van de geest in alle dingen, we de juiste klanken voortbrengen om nieuwe, vergeestelijkte levensenergie op aarde te laten uitstromen. Want de mens die op weg gaat om zich te ontwikkelen van aarde-mens naar geest-mens, brengt door zijn groeiende Christusbewustzijn de juiste klanken voort.

Wij wensen alle lezers en lezeressen een gezegend geboortefeest van Christus toe.

Bronvermelding

Rudolf Steiner: Der Mensch als zusammenklang des schaffenden bildenden und gestaltenden Weltenworte
Rudolf Steiner: Natuurwezens De wereld van vuurwezens, elfen, nimfen en gnomen

*(Zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteurs is het niet toegestaan teksten of foto's voor andere doeleinden te gebruiken.)

